

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γιάννης κι' ο Μαρῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.—
Μ.—

Λέγε τώρα.
Τι νὰ λέω
ἐν ἡμέραις θλιβεραῖς
πῶβαρέθηκα νὰ κλαίω
ξαφνικά καὶ συφορῆς !

Σεισμοπλήκτων συγκινήσεις,
ἀτελεύτητοι δονήσεις,
ἀλλεπάλληλοι σεισμοί,
τοῦ σπητιῶνε σκουροδουπέλια
καὶ πυκνοὶ στὰ Δαρδανέλια
κανονιοβολισμοὶ !

Θρηνοὶ πανταχοῦ καὶ γόοι
καὶ μεγάλο συναγῶι
οἰκιῶν κρημιζομένων.
Ὡ μαυρίλα καὶ σκοτάδι
τῶν μοιραίως ἐν Ἑλλάδι
ἀναδιοργανομένων !

Τι φαινόμενα φορικώδη !
Ἐκατέβηκ' ἓνα πόδι
τὸ μεγάλο μας βουνὸ,
εὐρεθήκανε καὶ πάγη μέσα στὸν ὠκεανὸ,
κι' ἐπιγῆκαν' τόσοι λόρδοι ποῦ προσέκρουσαν σ' αὐτὰ
γιὰ νὰ ζοῦμ' ἐμεῖς οἱ δύο ποῦ δὲν ἔχουμε λεφτὰ.

Γ.— Μοῦπανε πῶς εἶχες πάει σὲ ταξεῖδι βιαστικὸ,
κι' ἔλεγα πῶς μὴν ἐμπῆκες μέσα στὸν «Τιτανικὸ»
θέλωντας ἀφ' τὴν τρομάρα τῶν σεισμῶν ν' ἀπαλλαγῆς
καὶ μ' ἑκατομμυριοῦχοις δοξασιμένους νὰ πνιγῆς.

Στὴν Ἀθῆνα γὰρ σεργιάνι
πῆγα θέλωντας καὶ μὴ,
νὰ συνέρτω, μορὲ Γιάννη,
ποῦ μ' ἐσβύσαν' οἱ σεισμοί,
ναῦρω ἔδαφος σιγοῦρο νὰ μπορέσω νὰ σταθῶ,
ναῦρω καὶ κρεββάτι φέρομο νὰ μπορῶ νὰ κοιμηθῶ.

Ἐβλεπα τὸ καλύβι μου νὰ τρομερὴ κάθε λίγο
κι' ἐπῆρα τὴν ἀπόφασιν διὰ νυχτὸς νὰ φύγω
νὰ πάω σ' ἄλλο ἔδαφος ποῦ κάπως νὰ φερμάρω
μὰ κι' ἂν μάλειψαν οἱ σεισμοί,

νέοι κι' ἐκεῖ περισπασμοὶ
μπροστὰ μου τὸν ἐφέρνανε κάθε στιγμή τὸ Χάρο.

Δὲν ἔφτασα νὰ ξαπλωθῶ μέσ' τὸ ξενοδοχεῖο
π' ἀγρίκησα τὴ κανονίης πῶπέφτανε στὴ Χίο.
Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ πῶξύπνησα μὲ γέλια
βρίσκω γιὰ τὸ' ἀμαρτίες μου κλειστὰ τὰ Δαρδανέλια.
Τὴν ἄλλη νέος πανικὸς
ἀρχίζει νὰ μὲ πιάνη
πῶβούλιαξ' ὁ «Τιτανικὸς»
κι' ἐνόμιζα βρὲ Γιάννη,
πῶς ἔτσι θὰ βουλιάξουμε κι' ἐμεῖς νὰ πᾶμε κάτω,
ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ πρόνοια τοῦ πανιερωτάτου,
τοῦ νὰ καλέση τὸν λαὸν εἰς εὐσεβεῖς δεήσεις,
τὰς ἐμετρίασε πολὺ τὰς ἰσχυρὰς δονήσεις.

Γ.— Ἦταν Τετράδη πῶφυγες τὴ νύχτα σὰν τὸν κλέφτη
καὶ κάθε δευτέρη στιγμή,
πενηντατέσσαροι σεισμοὶ
γινῆκαν ὡς τὴν Πέφτη,
πῶχάσαμ' ὅλοι μας, Μαρῆ, τὴν τρομμουντάνας τ' ἄστρο.
Ἔνας χορὸς σὰν ἀπὸ κειοῦς πῶκάνανε στὸ Κάστρο!

Χορὸς ποῦ εἰς τὸ ὑπαιθρον ἐξενυχτήσαμ' ὅλοι
θαυμάζοντες τὴν πρόοδον πῶμπῆκε στ' Ἀργοστόλι.
Χορὸς ποῦ τὸν ἐστόλιζε ἡ φρίκη καὶ ὁ τρόμος
κι' ἀνάλλαγος δὲν ἔμεινε κανένας κληρονόμος.

Δονήσεις ἐπερχόμεναι ἀπὸ σὴν μία κι' ἄλλη
ὀίχθουν τὸ σπῆτι τὸ ψηλὸ τὸ πρώην Μαϊστράλη,
κι' ἀνεξαιρέτως ζημιοῦν τῶν πολιτῶν τοὺς οἴκους
τοὺς ἐλευθέρους ἐκ βαρῶν καὶ τοὺς ἐνυποθήκους.

Οἰκοδομὴ μὲ τὸ σεισμὸ
δὲν ἔμεινε καμμία.
Μόνο στὸ Βενιζελισμὸ
δὲν ἔφερε ζημία
κι' ἂν ἐγενώνταν' ἐκλογὲς τὴν Κυριακὴ τὴν ἄλλη,
ἑπτὰ θὰ ἐψηφίζαμε σὴν ἀραδία πάλι.

Χορὸς ποῦ πρέπει νὰ γενῆ κανεὶς Ἱερεμίας
διὰ νὰ εὐρῆ δάκρυα νὰ κλαίη τὰς ζημίας.
Ἦρθαν δονήσεις καὶ σεισμοὶ
ποῦ πᾶσα κάθετος γραμμὴ
ἐγένετο πλαγία.
Ἐβλάβη ἐν ἀνόφλιον ἐν Θέκλῃ τῇ ἀγία,
κι' ὁ Παντοκράτωρ ἔπεσε ἀπὸ πλευρᾶς βορείου,
ὁ παρθενῶν τῶν ἐκλογῶν τοῦ δήμου Ληξουρίου.

ΓΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ
Τὸ πᾶν ὁ ἅγιος σεισμὸς κατέστρεψεν ἐν βία,
ἐκατεστράφηκε μεμιάς
ποῦ ἔργον ἦτο σπάνειον, Θιακοῦ ἐργολαβία.

Τι σφοδρά τρομακτική ποῦ νοῦς ἀνθρώπου φρίττει !
Κατέρρευσαν ἀνάκτορα πολλὰ στὸ Καπαντεῖτι,
καὶ στὰ Τζανάτα παρακεῖ καὶ στὴν Ἁγιά Εἰρήνη,
κανέν' ἀγεροκάλυβο γερὸ δὲν ἔχει μείνει.

Κι' ἐκεῖνο τὸ Ξερόπουλο τελείως ἠρειπόθη
καὶ ὡς ἐκ θαύματος, Μαρῆ, ὁ δάσκαλος ἐσώθη
ποῦ μὲ τὴν πρώτη δόνησι ἐτρύπωσε στὴν ἔδρα
καὶ διεσώθη ὑπ' αὐτὴν κι' ὁ κίνδυνος ἀπέδρα.

Στὴν Ἄσσο καὶ στὴν Ἐρυσσο
χορτάρι δὲ φυτρώνει.
Τὴν ἔκαμ' ὄλη χέρισσο
μαζὺ μὲ τὸ Βοιῶνι.

Ἡ Σάμος ἔγεινε κι' αὐτὴ
μὲ τὸ σεισμὸ σὲ χάλι,
ἀφοῦ δικὸ της βουλευτὴ
δὲν μπόρεσε νὰ βγάλῃ.

Μὲ τὸ σεισμὸ πώγινε μεσ' στὸ Χριστὸς ἀνέστη,
σημαντικὴν καταστροφὴν καὶ ὁ Λουρδᾶς ὑπέστη.
Ἐβλαψε τὰς παραγωγὰς τὰς κοκκινογουλίους
καὶ δὲν θὰ βγοῦν μορόπουλα διὰ τοὺς δυσκοιλίους.

Ἐσεῖετο τὸ ἔδαφος μ' ὀργὴ καὶ μὲ μανία,
ἀλλ' ὁ Δεσπότης, βρὲ Μαρῆ,
πέρνει λιβάρι καὶ κερεὶ
καὶ βγαίνει λιτανεῖα
κι' ὁ ἐπουράνιος Θεὸς ἐλπίζουμε πῶς ὅτι,
θὰ κατευνάσῃ τὸ κακὸ πρεσβεῖαις τοῦ Δεσπότη.

**Ὁ κουρλο-Μαροῆς ὁ μποῦφος
καὶ ὁ σεισμολόγος Σκοῦφος.**

(Ἀφίκετο ἀποσταλεῖς ἀπὸ τὰ Ὑπουργεῖα,
ὁ Σκοῦφος ὁ καθηγητὴς ἐν τῇ σεισμολογίᾳ,
νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ πῆ τι διάλογο συμβαίνει,
καὶ ὁ Μαροῆς σὰν τῷμαθεὶ σὺλόνητος πηγαίνει
καὶ τὸν σοφὸν καθηγητὴν ἀπὸ κοντὰ γνωρίζει
καὶ ὁ ἐξῆς διάλογος περὶ σεισμῶν ἀρχίζει.)

Σ.— Μὲ ποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὀμιλῶ ;..

Μ.— Μ' ἐμένα
ποῦ μῶχουν οἱ συχνοὶ σεισμοὶ τὰ ὑπάτα κομμένα
κι' ἔρχομαι νὰ μοῦ δώσετε τῆς ἐπιστήμης φῶτα
ἂν πάλι θ' ἀρχινήσουνε χειρότερο ἀπὸ πρῶτα,
ἢ πλέον θὰ τοὺς ὀψωμεν εἰς λήθην αἰωνίαν,
μετὰ τὴν λιτανεῖαν.

Σ.— Ὁ κόσμος κρέμεται σ' ἐσᾶς ν' ἀκούσῃ τι θὰ πῆτε.
Ὁ κίνδυνος ἐπέρασε καὶ μὴ ἀνησυχεῖτε.

Εἶναι σεισμοὶ τεκτονικοὶ καὶ βαίνουν ἐν ὑφέσει.
Μ.— Ὡστε λοιπὸν τὸ σπῆτι μου, λέτε πῶς δὲν θὰ πέσῃ ;
Σ.— Περὶ αὐτοῦ ἐγγύησιν δὲν δύναμαι νὰ δώσω,
οὐχ ἦττον δὲν κωλύομαι νὰ διαβεβαιώσω,
ὅτι ἂν ἄλλη δόνησις δὲν σᾶς διαταράξῃ,
ἐπὶ καιρὸν τὸ σπῆτι σας ἀκόμη θὰ βαστάξῃ.

Μ.— Ἐὐχαριστῶ, καθηγητᾶ, καὶ χαιρομαι μεγάλως
μνησθάνων πῶς ἂν γλήγορα σεισμὸς δὲν γίνῃ ἄλλος,
δὲν διατρέχει κίνδυνον οἰκοδομὴ καμμία.
Ἐὐχαριστῶ καὶ χαιρομαι, διὰ τὴν γνωριμία.

Σ.— Ἰδίως ὁμοῦς ἀνησιπῶ, γιὰ μέλλοντας κινδύνους,
νὰ προτιμᾶτε πάντοτε οἰκοδομὰς ὑλίνους,
καὶ νὰ μὴ χιτίζετε ποτὲ τὸ σπῆτι σας μὲ πέτρα.

Μ.— Συγχαίρω τὴν Κυβέρνησιν ποῦ ἔλαβε τὰ μέτρα

κι' ἔστειλ' ἐσᾶς τὸν εἰδικὸ γιὰ νὰ μᾶς ἐριμνήψῃ
αὐτὰ ποῦ δὲν τὰ εἴξετε κανεῖς νὰ τὰ προβλέψῃ.

Πόθεν προέρχοντ' οἱ σεισμοὶ ; Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ;
Σ.— Συνήθως γίνεται σεισμὸς ὅταν ἡ γῆ κινεῖται
καὶ ἂν ἡ δύναμις αὐτοῦ εἴν' ὀπωσοῦν μεγάλη,
εἰς ὅλας τὰς οἰκοδομὰς γίνετ' αὐτὸ τὸ χάλι,
ἂν ὁμως εἶναι ἀσθενὴς ποῦ μόλις νὰ κινεῖσαι,
περνᾶ καὶ μὴ φοβεῖσαι.

Μ.— Ὡστε λοιπὸν, καθηγητᾶ, αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος
π' ἀπήτησαν οἱ βουλευτὰ νὰ ἔλθῃ σεισμολόγος ;
Σ.— Ἐξήτασα τὸ ἔδαφος τῶν Πρόνων κι' Ἀτσουπάδιων
κι' ἐπικλινὲς τὸ εὖρηκα καὶ τῶζω φοβηθεῖ,
ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν δέησιν τῶν εὐσεβῶν παπάδων
μπορεῖ ὁ μέλλον κίνδυνος νὰ ἀποσοβηθῇ.

Μ.— Ἐγὼ τὴν ὑπολήπτωμαι πολὺ τὴν ἐπιστήμη
ἀλλὰ οἱ πρακτικότεροι ἐβγάλανε μιὰ φήμη,
κι' εἶπαν πῶς πιά τὸ ἔδαφος σεισμὸς δὲν θὰ ταράτῃ
μόνον ἂν οἱ κάτοικοι εἴν' ὄλοι Βινεράτοι !

**Εἰς ἐνέργειαν ὁ νόμος
τῶν συζώντων παρανόμως.**

Μ.— Τώρα ποῦ ἡ Ἀνόρθωσις δὲν χωρατεύει, Γιάννη,
ἀλλοίμονον ἂν μυριστοῦν πῶς ζῆς χωρὶς στεφάνι.
Ἄλλοίμονον ἂν ἐντροφᾶς εἰς κόσμον γυναικίον
γιὰ νὰ μοῦ κάνῃς χωρατὰ.
Αὐτοστιγμὴν σὲ φέρουνε στὸ Πταισματοδικεῖον
κι' ὁ Κοτσονάνος σ' ἐρωτᾶ :
ποῦ ἐγεννήθης, κύριε, ποῦ κατοικεῖς, τί κάνεις,
καὶ διατὶ τὸν στέφανον παραμελεῖς νὰ βάνῃς.

Ἄν ἔχῃς τίποτα κρυφῆς γυναικογονωριμῆς,
σὲ καταγγέλου ἀυθωρεῖ
κι' ὁ νόμος θὰ σὲ τιμωρῇ
γιὰ τῆς παρανομίης.
Ὁ νόμος βγήκε μὲ κερεὶ
καὶ μὲ τὸ πυροφάνι
νὰ βλέπῃ ποῖος παρανομεῖ
μὲ δίχως τὸ στεφάνι.

Γ.— Γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, Μαροῆ, ἐμένα δὲν μὲ μέλλει.
Ἐγέρασα κι' ἐστείρεψα
κι' ἀπ' ὄσες κι' ἂν ἐγύρεψα
καμμία δὲν μὲ θέλει.
Μὲ τὴν κανάτα τοῦ κρασιοῦ συζοῦμε παρανόμως
ποῦ δὲν ἐνδιαφέρεται γι' αὐτὴν ὁ ἀστυνόμος.

Μ.— Οὐχ ἦττον ὁμως ἀποχὴν σοῦ συνιστῶ μεγάλη
μὴν πᾶς στὰ δικαστήρια καθὼς ἐπῆγαν ἄλλοι.
Εἰς ὅλα ἡ ἀνόρθωσις ἐπέρχεται τελεία
καὶ πρόσθε μὴν ἐκτεθῆς μὲ τὴν εἰσαγγελία
ἂν ἴσως κι' ἔχεις πουθενὰ καμμία γρητὰ κρυμμένη
ὅσο κι' ἂν εἴν' ἐκπρόθεσμη καὶ παραγεγραμμένη.

Ὅπως τὴν εὖρηκα κι' ἐγὼ, βρὲς τῆ καὶ σὺ συντόμως
κι' ἄς τραγουδήσουμε μαζὺ,
νὰ ζῆ κανεῖς ἢ νὰ μὴ ζῆ,
ἔστω καὶ παρανόμως.

Γιὰ ν' ἀποφύγῃς τὸ λοιπὸν μπελᾶδες καὶ μηνύσεις,
προσπάθει τὸ νένο σου νὰ τὴ διασωτῆς
ἀλλὰ νομιμῶς πάντοτε, μὴ φθάσῃς στὸ σημεῖον
ποῦ νὰ φαλίως δηλαδὴ καὶ τὸ βρομοκομῆσον !

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ

Επισταθετο μέχρι σήμερα, ότι τὰ σοβαρὰ τῶν Κρητῶν διαθήματα...

Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν νὰ φαντασθῶμεν ποτὲ, ὅτι ζήτημα τοσούτου ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος...

Καὶ ἂν ἐπαίξεται μέχρι σήμερα ἐν κρυφῷ πρὸς τέρψιν τῆς διπλωματίας...

Ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ ἀναβάλλει τὰς ἐργασίας τῆς διὰ τὴν ἀποφυγὴν...

Ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ...

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος ζητεῖ διετηρηθεῖν ὅπως ἐπισχυθῆ...

Φαινόμενα μυστηριώδη, ὑπολογισμοὶ ἀκατάληπτοι, γεγονότα ἐκπλήσσοντα...

Δὲν δυνάμεθα βεβαίως, νὰ μυηθῶμεν τῶν διπλωματικῶν μυστηρίων...

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Προβληματικὴ ἀρχίζει νὰ μᾶς φαίνεται ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῶν σεισμοπαθῶν...

Καὶ ἐννοοῦμεν οὐχὶ διὰ τὰς γενικὰς ζημίας, ἀλλὰ διὰ τὴν ἄμεσον καὶ ἀπαράττητον...

Αἱ μέχρι σήμερα εἰσφοραὶ, μόνον ἀνέρχονται εἰς 130 χιλιάδας δραχμῶν...

Ἐν γὰρ γίνῃ μ' αὐτὰ, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως...

Ἐπίσης εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ εἰσληφθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν παραπηγμάτων...

ΝΟΤΕΣ ... ΑΚΟΥΤΕΣ

- Ακουτεσ -

Ἡ Ἀνόρθωσις μᾶς, ποῦ σφριγάει σ' ὅλα, Κάνοντας κι' ἀπὸ σπόντα καραμπόλα...

Μὰ ἐγὼ φρονῶ, πῶς θάταν πῶ καλῶ Ν' ἀφίναμε ὅπως βοῖσκονται τὰ πράματα...

Κι' ἀκόμη, λέω, τὰ πράματα, φοβοῦμαι Σγαολίζοντας, ἀνάποδα μὴ βροῦμε...

Γι' αὐτὸ τὸ ξαναλέω—πολὺ φοβοῦμαι Ἀνάποδα τὰ πράματα μὴ βροῦμε...

M. ΑΒΛΙΧΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΧΟΡΟΣ

Μὲ τοὺς σεισμοὺς τοὺς φοβεροὺς πῶτερ μ' ὁ τόπος ὅλος, μᾶς ἤλθε πρὸς ἐπίσκεψιν...

Τέσσερα ἦρθαν θωρηχτὰ πελώρια, π' ἐμπρὸς σ' αὐτὰ εἶν' τὰ δικά μᾶς ψύλλοι...

Γερμανικὰ μιλούσανε ἰχλάιν σβᾶν, ζίστιν, καὶ τ' αἱ λάιφ τοῦ σαρμού...

Μὲ τὰς δονήσεις ἀνοίξε κάθε χωρὸ καὶ ἄνημος, ἀνοίξανε γὰρ τὸ χορὸ...

Ἐχόρευαν οἱ Σαμικοὶ κι' ἡ Βάλτα καὶ ὁ Πρόνος, ἐχόρευαν κι' Αὐστριακοὶ...

Χοροπηδῶσε τὸ Σπαθὶ, τ' Ἀράκι, τὰ Λουρδάτα, τὸ χόρευε καὶ ἡ ξανθὴ...

Στοῦ πλοίου τὸ κατάστρωμα τὴ χάρι τῆς σκορπαίει,

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΑΛΚΙΒ. ΚΡΑΣΣΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀπεθίωσεν ἐν Ἀθήναις τὴν προΐαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς καὶ ἐτάφη μεγαλοπρεπῶς...

ΠΟΙΟΣ ΗΤΟ

Ὁ μεταστάς, ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὸ 1840, δικαστοῦ τότε διατελοῦντος...

Ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον καὶ τελειοποιήθει ἐν Γερμανίᾳ...

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἐφέτης, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1878 διωρίσθη ἐκτακτὸς καθηγητῆς...

Ἐκτοτε εἰδίδεθε τακτικῶς μέχρι τοῦ 1910, ὅτε ἀπεχώρησεν ἐκφραστῆσεως...

Συνέγραψε καὶ ἐξέδωκε πλήρη σειρὰν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου...

Ὁ ἀείμνηστος ἐπασχεν ἐκ χρονίου καρδιακοῦ νοσήματος. Ἡ κατάστασις του...

Ἦτο ἡλικίας 72 ἐτῶν, ἔφερε δὲ πολλὰ ξένα παράσημα...

Ὁ χαρακτῆρ τοῦ Ἀλκιβιάδου Κρασσα ἦτο ἀδαμάντινος.

Καὶ ὁ ἀδαμάντινος αὐτοῦ χαρακτῆρ, ὡς ἐν τῇ ἐπισημῇ λόγῳ του ἀνέφερον...

Τὸ «Ζίζανιον» θερμῶτα ἐκφράζει τὴ συλλυπητήριά του...

Η ΚΗΔΕΙΑ

Κατὰ τὴν κηδεῖαν του παρεστάθη ὁ λόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἡ Σύγκλητος...

Κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σωροῦ του πλείστοι πολῦτιμοι στέφανοι...

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

